

Com més petita és la nou més fressa remou

Periodisme d'investigació

Amb tantes trames i corruptes que ens expliquen els mitjans de comunicació sobre els afers polítics de Madrid, des del modest "a 440 m" també tenim ganes de fer periodisme d'investigació, més que res perquè aquest tipus de periodisme sempre dóna prestigi al mitjà de comunicació que el practica. Això sí, nosaltres ho farem, per què no, des d'una perspectiva comarcal.

Ens centrarem en el fet que, des de fa alguns plens municipals, el grup opositor a l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, té el costum d'abandonar la sala de plens moments abans d'encetar el torn de precís i preguntes.

Encuriosits per trobar resposta a aquest estrany comportament, anotarem l'hora en què el grup opositor abandonà l'últim ple santjoanenc, el qual s'escaigué en dilluns: dos quarts de deu del vespre. Pensant que potser anaven més d'hora a casa seva perquè feien futbol, consultarem la programació de la TV. Quina va ser la nostra sorpresa en constatar que a dos quarts de deu en punt del vespre, a TV1 -la primera, que en diuen-, emetien el programa "Quién sabe dónde?".

Potser esperen que en Lobatón els trobi els diners que els falten per quadrar els números de l'última auditoria.

Això sí que és periodisme d'investigació i no el que fa El Mundo, eh?

Sopar Popular

Ja va sonar un xic estrany quan la premsa local va comunicar que s'estava preparant un sopar popular de comiat a l'ara honorable conseller Pere Macias, a cinc mil pessetes el cobert. El sopar, diuen que va ser el súmmun de l'exquisedesa: jabugo, filets amb compota de pomes, maduixetes del bosc amb xerés, pastís de xocolata... vaja, que si hi hagués anat a treure el nas en Pastallé, segur que hauria pixat colònia. A més, cambriers d'esmòquing i músics de jazz acabaren donant la

nota "popular" a la vetllada.

Si això és el que els de l'Ajuntament, que foren els qui organitzaren l'acte, creuen que és un sopar popular, ja podem dir adéu a l'arrossada i altres actes que per les Festes del Tura ens anuncien amb allò de "preus populars", perquè ja veieu que de cinc mil no baixarem pas.

Ara bé, consultant diccionaris, també podem comprovar que l'adjectiu popular també vol dir famós i conegut. Tal vegada els organitzadors del sopar volien donar-li aquest darrer significat, i nosaltres ho devíem entendre malament; perquè tenint en compte els tips de viatjar per Catalunya que es fan els consellers, a partir d'ara pla ho serà de famós i conegut en Macias.

Gent del barri

Us en recordeu del Cós Iris de les Festes del Tura de l'any passat? Eh que va ser poc lluit? És clar, em direu, com que molts varen fer carrosses de protesta, doncs vinga, fem-les de pressa i ben lletges per cridar més l'atenció, devien pensar.

Que l'any passat el Cós Iris toqués fons, va desconcertar l'organització, a la qual se li ha acudit la brillant idea de restringir la participació als barris d'Olot, fomentant un sa esperit de competició perquè així, cada districte olotí s'esforci a fer una carrossa més treballada que els altres. Tot i que aquesta fórmula fa temps que a les Planes d'Hostoles la fan servir, i a més amb èxit, a Olot el resultat pot ser ben diferent.

Aquesta manera de fer, aplicada a la capital garrotxina, pot esdevenir una competició entre els barris de Sant Miquel, Sant Roc, Bona Vista i les Fonts. No crec que hi hagin més barris amb una personalitat tan marcada com els esmentats. Si molt m'apureu, afegiu-hi Sant Pere Màrtir i el Pla de Dalt.

Tindrem doncs, sis carrosses: tot un rècord de participació !!!

O bé us penseu que el Morrot, el Puig del Roser, el Xiprer i les Planotes i algun altre són capaços de fer alguna cosa com a barri ?

